

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. június 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. február 7. napján kihirdetett 15.B.49/2016/24. számú ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban 10 000 (tízezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

A törvényszék ítélete ellen **a vádlott** védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. **a vádlott** és az ügyész az ítéletet tudomásul vették, a fellebbviteli főügyészség az írásbeli átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 361-362. §-aiban írt nyilvános ülést tűzött. A nyilvános ülésen **a vádlott** védője a bejelentett fellebbezését fenntartotta, míg a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát annyiban egészítette ki, hogy az ítéltábla a rendőri jelentések bizonyítékként történő értékelését mellőzze, továbbá tüntesse fel azt is, hogy **a vádlottat a a sértett** életveszélyes állapotának kialakulása tekintetében hanyagság (negligencia) terheli.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntető eljárást, melynek keretében feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, s ezzel maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének.

A törvényszék által rögzített tényállás is túlnyomórészt megalapozott, azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - azt kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- **a vádlott** előélete körében az 1. pont alatti elítélésnél a lopás vétsége társtettesként elkövetett, s a bíróság társtettesként elkövetett lopás büntetében is bűnösnek mondta ki. Az elkövetési idő az 5. számú elítélésnél 2014. július 19., a 6. számúnál 2014. július 14., a 9. számúnál 2014. június 11. és a 10. számúnál 2014. szeptember 6. napja. A 7. sorszám alatt megjelölt ítéletben **a vádlott** nemcsak a testi sértés bűncselekményét, hanem a magánlaksértés büntetét is 2015. január 22-én valósította meg, míg a lopás vétségeit 2014. június 3-án és július 24-én, a lopás büntetét 2014. május 1-2. napja között.
- Az ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdésében az „elmellőzött” szó helyesen - mint az ítélet 9. oldal első bekezdésében is fel van tüntetve - megelőzött.

- **a vádlott** az OTP ATM automatából két alkalommal kívánt pénzt felvenni - melyet a törvényszék az ítélet 14. oldal ötödik bekezdésében is megállapít - a másik két esetben a számlaegyenleget kívánta lekérdezni. A pénzfelvétel azért nem járt eredménnyel - **a vádlott** meg nem cáfoltt védekezése szerint -, mert helytelen volt a PIN kód (nyomozati iratok 201. oldal).
- **a sértett** a halotti anyakönyvi kivonat tanúsága szerint 2016. szeptember 10-én hunyt el (tárgyalási anyag 16. sorszámú jegyzőkönyv 2. számú melléklet).

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéletábra a törvényszék ítéletét ezen kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék részletes, mindenben meggyőző és a logika szabályainak is megfelelő indokát adta annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat fogadott el. E körben azonban az ítéletábra - az ügyészi indítvánnyal egyetértve - mellőzi a rendőri jelentések azon tartalmának bizonyítékként történő értékelését, melyek **a sértett**, illetve **a sértett** hozzátartozójának a nyilatkozatát tartalmazzák, figyelemmel arra, hogy egyikőjük sem részesült a szükséges kioktatásban. Megjegyzi az ítéletábra, hogy ez a tényállás megalapozottságára nincs kihatással.

Okszerűen vont következtetést a törvényszék **a vádlott** bűnösségére, s törvényes az általa megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is. E körben az ítéletábra két kiegészítést tesz. Egyrészt a törvényszék azt állapította meg, hogy „**a vádlott** szándékosan bántalmazta **a sértettet** és a bántalmazás eredményeként megvalósult életveszélyes állapot tekintetében legalább gondatlanság terheli” (ítélet 13. oldal második bekezdés). Nem került feltüntetésre azonban, hogy az életveszélyes állapot kialakulása vonatkozásában **a vádlottat** a hanyagság (negligencia) terheli. **A vádlott** közepes erejű ütése nem törvényszerűen vezetett az életveszély kialakulásához, jelen esetben ehhez **a sértett** - **a vádlott** által nem ismert - betegsége (agysorvadása) is hozzájárult. Másrészt a törvényszék a rablás minősített esetének a megállapíthatóságát is vizsgálta, melynek eredményeként - helyesen - azt nem látta megvalósulni. Ennek indokait azonban az ítéletábra kiegészíti Dr. R.Á. igazságügyi orvosszakértő 23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalán található véleményével, mely szerint **a sértettet** a meglévő betegsége a bűncselekmény felismerésében, elhárításában, a védekezésben nem korlátozták.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket. Az enyhítő körülmények közül az ítéletábra **a vádlott** személyiségzavarát - mivel az a beszámítási képességét nem érinti - mellőzi, mint ahogy a fiatal felnőtt korát is, hiszen ez csak büntetlen előéletű **a vádlottnál** nyerhet értékelést. További enyhítő körülmény viszont a gondatlanság enyhébb foka.

A törvényszék által kiszabott büntetés igazodik **a vádlott** fokozott személyi társadalomra veszélyességéhez, az általa megvalósított bűncselekmények közül kettőnek a kiemelkedő tárgyi súlyához, a bűnösségének a fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is. A büntetések mértéke együtthatásukban szükségesek a büntetés céljának az eléréséhez, annak enyhítésére az ítéletábra alapot nem látott. Ennek indokaiként az ítéletábra kiemeli a törvényszék által is rögzített azon tényeket, hogy **a vádlott** a jelen eljárásban elbíralt bűncselekményeit két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és másik négy büntető eljárás hatálya alatt, a korábbi elzárásból történő szabadulása és a 6. pont alatti elítélése jogerőre emelkedése után röviddel valósította meg.

A törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék érdemben helytálló ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A törvényszék ítéletét **vádlott** tudomásul vette, az ellen kizárólag a védője jelentett be fellebbezést, ezért az ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdése alkalmazásával úgy rendelkezett, hogy a másodfokú nyilvános ülésen a **a vádlott** védelmével kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség az állam terhén marad.

Debrecen, 2017. június 13.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.B.49/2016/24. számú ítélete az ítélőtábla végzésével a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2017. június 13.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-